

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

פנחס • כ"א תמוז תשע"ג 32

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך	העמוד	ליקו"מ
שבת	כ"א	קיד	קס"ה
ראשון	כ"ב	קיד	קס"ו
שני	כ"ג	קטו	קס"ז
שלישי	כ"ד	קטו	קס"ח
רביעי	כ"ה	קטז	קס"ט
חמישי	כ"ו	קז	ק"ע
שישי	כ"ז	קז	קע"א

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' חדש ג' - ד'

א. חדוש העולם שיהיה לעתיד אז עתידו ישאל להתחדש כמותה ולעמוד בתחית המתים בגוף ונפש יחד שאז יתחדש הגוף בבחינת נפש, בחינת חדוש הלבנה. (ג - ט)

על ידי זה שהגוף נתהפך לנפש, על ידי זה נופלים כל האמות שאחזתם בגוף וחמר הגשמי. כי על ידי בחינת זכור הגוף שיתהפך לנפש, נתבטל זכור הגוף ונשארים העפופים בבחינת דומם לגמרי."

ב. בודאי זה אי אפשר בשום אופן שיתהפך חס ושלום הנפש להגוף לגמרי חלילה, כי הנפש נכספת לעולם לשרשה לעשות רצון קונה ואפלו אם הוא נשע גמור חס ושלום וכבר התגבר גופו על נפשו ביותר, עם כל זה בפנימיות הנפש בודאי צועקת נפשו מאד מאד בקול מר ועצום מאד ונכספת ומתגעגעת מאד לשוב לשרשה. (ג - ט)

"רצון הנפש הוא רצון האמת, דהינו רצון השם יתברך. ורצון ה' יתברך בודאי נשאר קיים לעולם ואין מי שיוכל לשנות ולבטל רצונו חס ושלום בשום אופן בעולם, כי בודאי ה' יתברך יגמור את שלו כרצונו. ויהיה נשלם כונתו מה שרצה בבריאת עולמו שכל כונתו היה כדי שהתחוננים דיקא יעבדו אותו דהינו להפך הגוף לנפש."

ג. הצדיקים זוכין לשבר הגוף לגמרי, עד שנתבטל רצון הגוף לגמרי ונתהפך לנפש ממש שזהו עקר השלום. (ג - ט)

ד. קדוש הלבנה הוא בחינת <<<<

לעלוי נשמת עקא בת ר' אברהם אלימלך ז"ל

מעלת הלימוד

שלום לרחוק ולקרוב. לכבוד כל אנשי שלומנו היקרים מפי ופנינים יראים ושלמים. האוחזים ודבקים בעץ החיים. אשריהם אשרי חלקם. נדיבי עם ה' אשר בקהלת טשעהרין ומעדוועדיבקא וקראקא וקרומינטשאג וסביבותיהם. יצו ה' את הברכה אתם ויגליחו בכל אשר יפנו. ויזכו מעתה להתקרב להשם יתברך ולתורתו באמת על פי כל הדרכים והעצות העמקות הנפלאות והנוראות, אשר שאבנו ממעיני הישועה, עד אשר יפקחו עיניכם ויזכו לראות נעימת חלקם לטעם צוף דבש אמרי נעם מתיקת קדשת תורתו הקדושה ולילך בארחותיו כל ימי חיייהם לעולם עד יזכו לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו בזה ובפא לנצח אמן פן יהי רצון.

(עלים לתרופה - רצג)

תורה ר"ו - תעיתי כשה עובד

לא לשכוח את מתיקות הקול

עוד לא תעה והתרחק כל-כך הרבה מדרך השכל והאור הקדוש אזי בקלות הוא יכול לחזור. על-אף שהוא כבר נפל קצת לעולם השקר והתהוה, עולם התאוות היפך השכל, לנתיבות ודרכים תועים ומקולקלים המתירים לגוף בקי"ן טעמים לילך אחר שרירות ליבו. אבל הוא עוד קרוב, הוא עוד זוכר את נועם מתיקות ועריבות הקול, עדיין חקוק בליבו טעם של חיות אמת, לכן בקלות הוא יחזור הביתה ויברח מדרך השקר.

הסכנה

הסכנה הגדולה היא כשהאדם נפל מאוד לדרכיו ונתיבותיו המקלקלות, לדמיונותיו התועות, שאז כבר קשה מאוד מאוד לחזירו, כי בריבוי חטאיו הוא שוכח את קול התורה, הקול הנעים הזה לא מדבר אליו מרוב שנוקן בחטאיו ואיבד את כל שכלו.

על-כן צריך לבקש מאת השם-יתברך שיחמול ויחוס עליו וימהר לקרבו, לפני שחלילה ישכח ממנו כל האור, לפני שיאבד את השכל לגמרי חיו ויפול לחשיכה גמורה.

"בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי", שתמהר לבקשני תכף, "כי מצותיך לא שכחתי" עדין, ועדין אני מכיר את קול הקריאה של המצוות שהם התורה, על פן בקשתי, שתרחם עלי לבקשני מהרה מיד, כל זמן שעדין לא שכחתי את מצותיך, דהינו שעדין אני מכיר את קול הקריאה של התורה והמצוות, כי בשחם ושלום, האדם נזקן בחטאים קשה

"יש חלוק גדול בעברה שעושה האדם, חס ושלום, בין אם נתעורר תכף ומיד ושב בתשובה, אזי אפשר לו בקל לחזור למקומו. כי עדין לא נתרחק הרבה מהדרך הטוב.

כי פשעושה עברה, חס ושלום, אזי הולך ונוטה מהדרך הישר אל דרך אחר מקלקל ויש יוצאים מאותו הדרך כמה וכמה נתיבות ודרכים תועים ומקלקלים מאד, שפשמתחילין לילך, חס ושלום, באותו הדרך הרע, אזי תועים ונבוכים באלו הדרכים עד שקשה לשוב ולצאת משם, אבל השם יתברך דרפו לקרות את האדם תכף פשרואה שהוא תועה מדרך השכל, וקוראו שישוב לאחוריו ולכל אחד קורא לפי בחינתו, יש שקוראו ברמזה, ויש בקריאה ממש, ויש שבוטט בו ומפנהו, וזהו הקריאה שלו, כי אורייתא מכרזת קמיהו "עד מתי פתיים תאָהבו

פתי", והתורה, הוא השם יתברך בעצמו שהוא קורא אותם ומבקשם שיחזרו אליו:

ועל פן פשעדין לא נטה הרבה מדרך הישר, אזי אפשר לו בקל לשוב, מחמת שהוא מכיר עדין את הקול ורגיל בו, כי זה

סמוך היה אצל השם יתברך, והיה שומע קול התורה ועדין לא שכח את הקול, ועדין לא תעה הרבה באלו הדרכים האחרים התועים והנבוכים, ועל פן בקל אפשר לו לשוב."

קירבה

כשהאדם עדיין קרוב לאור, הוא עוד זוכר את קולה הנעים והערב של התורה הקדושה, הוא

סאָקסר תעיתי כשה אבד סיקון ר"ו,
שטעפתי סהרב רבי נתן ז"ל ש'ששעה שגלה
רבנו זכרוננו לברכה לפניו את הסאָקסר הנ"ל,
אָסר לו שזה הסאָקסר הוא עכשו בעתים הללו
ההתבודדות שלו.
(חיי סוהר"ן - י"ט)

>>>> התגברות הנפש על הגוף.
(ג - ט)

ה. כשזוכין לאכל הצומח, דהיינו לחם הארץ בקדשה גדולה אזי נכנע הגוף ונכלל בנפש ונכללין כל הארבעה יסודות שהם כלל הגוף בהנפש. (ג - ו)

"אף על פי שגדר החי הוא למעלה מהצומח, אף על פי כן מלבשים נפשות יקרות וגבוהות יותר בהצומח, כי בצמח הארץ מלבשים נפשות יקרות וגבוהות מאד, רק שהם מלבשים שם בהעלם גדול ביותר עד שהם למטה בגדר הצומח שהוא למטה מגדר החי. אבל בשרשם הם גבוהים מאד."

ו. זה בחינת המתקת הדינים, שהגבורות והדינים נמתקין עד שמהם דיקא יורדת ההשפעה שהם מימי החסד שירדו דרך הגבורה. (ג - ו)

"עקר המתקת הגבורות להפך מדין לחסד זה תלוי במעשה התחתונים דיקא. כפי מה שמתגברין להכניע הגוף ולצאת מגוף לנפש, כמו כן נמתק הדין ונמשך החסד."

ז. על ידי התעניית הוא עקר הכניעת הגוף לגבי הנפש. (ג - יא)

ח. מי שזוכה להאכיל את הצדיק ולפרנסו בנדאי יכול לזכות על ידי זה לתשובה שלמה להכניע הגוף ולהעלות הנפש. (ג - יג)

ט. הוא טובה גדולה לנפש אב ואם כשזוכין שביניהם דורש חדושי תורה אמתיים וכמו ששמעתי מרבנו זכרוננו לברכה בזה שבזה שמתדשין בתורה עושין טובה גדולה מאד מאד לאביו ולאמו. (ג - יג)

י. עקר התקון והברור הטוב מהרע הוא על ידי התורה שכולה מתורה שבכתב ותורה שבעל פה. (ד - ב)

יא. ישראל עם קדוש כל מי שמרגיש בעצמו שאינו קדוש כראוי הוא מכניע ומבטל את עצמו נגד ה' יתברך ואינו רוצה לילך בגדולות ונפלאות ממנו להמשיך על עצמו רוח נבואה בחינת רוח הקדש, כי יודע שרחוק מזה. ואם ירצה להמשיך על עצמו בחינת מראות וחוזיונות יוכל לקלקל יותר ויותר כאשר נכשלו בזה רבים מאד רק הוא הולך בתמימות ומבקש מהשם יתברך שיעזרו לצאת מפחיתות ויזכה לקדש את עצמו כראוי ואז אם יזכה ויהיה ראוי לזה לקבל רוח הקדש דרך הקדשה ה' הטוב עשה עמו כרצונו. (ד - ח)

המשך מעני קודם
ת"ר
מאד לבקשו, כי כבר שכח את קול התורה והמצוות, ואינו מכיר בקול הקריאה, על כן צריך האדם לבקש מהשם יתברך, שימחה השם יתברך לבקשו להחזירו אליו, כל זמן שלא שכח עדין לגמרי את קול התורה והמצוות. 1

תשובה

הזמן רץ ולא מחכה לאף אחד, הימים עוברים להם כצל, כשהאדם יש לו איזה התעוררות אמת, חיפוש אמיתי, חלילה מלדחות את ההתעוררות, חלילה לאדם מלהשקית את מצפונו.

אלא ישים היטב אל ליבו שאם עכשיו הוא לא ילך אחר ההתעוררות שבאה לליבו, מי יודע אם מחר תבוא ההתעוררות הזאת שוב, מי יודע אם חלילה מחר מרוב זקנותו בחטאים הוא כבר אפילו לא ירצה לחפש להשתנות.

"עקר התשובה היא על ידי בחינת כצל כנטותו וכו', שהאדם צריך לשום אל לבו בכל יום שהיום יפנה השמש יבא ויפנה, וכן כל ימיו הם כצל עובר. ובפרט בשרואה ומבין בעצמו מה שנעשה עמו, ורואה שהדעת שהוא בחינת אור השמש מסתלק ממנו על ידי רבוי עוונותיו, שמחמת זה הוא עני מן הדעת, רק שיש לו איזה רשימו ונקדה מהדעת שעל ידי יש לבו עדין איזה התעוררות לשוב לה' יתברך על ידי ששומע עדין קול הכרזה והרמזים שה' יתברך קוראו ומרמזו לו לשוב. וצריך לשום אל לבו שרק עתה יש לו עת למהר למלט על נפשו. כי אולי ישפח גם את זאת. וכמו שכתב אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה בסימן ר"ו עין שם." 2

קרוב עני

חרטה זה רק כשהאדם מרגיש באמת את מצבו, תשובה זה רק כשהאדם מרגיש עניות ודלות, הוא יודע שבעולם האמת כל השקרים והמשחקים לא קיימים.

לכן הוא מחפש את מה שהוא יכול בכדי להציל את נפשו, מה יביא אותו לנקודת אמת אמיתית? מה יקרב אותו באמת להשם יתברך? מה יזכה אותו לשמוע את קולה הנעים של התורה הק' ואפילו "קרוב עני", אפילו משהו קטן, אך העיקר שהוא יהיה אמיתי באמת, בלי פניות, אינטרסים, וכו'.

"בחינת קרוב עני שהיא עקר התשובה, הוא נוקב ויורד עד התהום ומגיע מסוף העולם ועד סופו ממזרח שמש עד מבוואו. כי כל אדם שבעולם בכל דרגא ובכל מקום שהוא אפילו הרחוקים מאד מאד, גם לשם מגיע התקון והעצה של בחינת קרוב עני, שהוא בחינת אחד המרבה ואחד הממעיט וכו'. שבאיזה בחינת התעוררות כל שהוא בכל נקדה ונקדה טובה יכולין לשוב לה' יתברך, רק שיבטל גאותו ויגיש שפלותו באמת וינגיל עצמו להתפלל ולפרש שיחתו לפניו יתברך בבחינת תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו. שישפך שיחו כמו השופך מים אפילו אם נדמה לו שהוא בלי שקל ובלוי כננה הראוי, אף על פי כן את כל אשר עם לבבו ישפך שיחו לפניו יתברך.

וזה יקר מאד בעיני ה' יתברך, ועל ידי זה יזכה לשוב ולהתקרב אליו יתברך ואפילו שגם מעט התפלה הדלה הזאת

לעשות תשובה תיכף

צריכין לחזק עצמם אף אם נפלו למקום שנפלו לעשות תשובה תיכף, לחזור בתשובה שלמה לפניו, וידוע כי תשובה באותו היום שחוטא הוא מועיל ביותר ובפרט בערב שבת. 7

למהר לשוב בילדות

צריך האדם לחוס על נפשו, למהר לשוב לשם יתברך בילדותו קדם שהזקין, כי אז שומע עדין קול הכרוז של התורה, שמכרזת בכל יום וקוראת את האדם שישב לשם יתברך, שהם המחשבות של הרהורי תשובה הבאים על האדם בכל פעם. אבל לאחר שזקן קשה ביותר להשיבו. 4

להתחזק מאוד באמצע ימיו

צריך האדם להתחזק מאד מאד בבחינת עת הצהרים דהיינו באמצע ימיו, בפרט אחר שעברו רב שנותיו שאז הוא בבחינת אחר חצות היום בערך מי חיו. ועל פי רב ואפילו מי שזכה להתחיל בעבודת ה' בימי נעוריו, אף על פי כן כשמגיע לאמצע ימיו ורוצה להגיע למה שצריך להגיע, על פי רב מתגבר הבעל דבר ומתפשט מאד מאד למנוע מדרך החיים חס ושלום.

ועל זאת יתפלל כל חסיד בימי נעוריו שה' יתברך יעזרהו לאחרית טוב שלא יפל מעבודתו לעולם, וגם עד זקנה ושיבה אלקים אל יעזבנו. כי לפעמים האדם נופל לעת זקנותו. 5

להתגבר ביותר

כשכבר הימים באים והגיע לאמצע ימיו ומתחיל היום לערב שמתחילין להתקרב ימי קצו וסופו, שאז צריך להסתפל מאד מאד על אחריתו וסופו בהאיך אנפין ועול קדם מלפא, אז צריך התגברות ביותר ויותר שאז צריכין להתחזק ולהתגבר ביותר ויותר להמתיק הדינים שהוא בחינת היצר הרע, ולקשר עצמו היטב לצדיקי הדור האמתיים שהם בחינת משה. שעל ידי זה נתבטלין כל הדינים וכל כח היצר הרע וזוכין לתשובה שלמה. 5

חיפוש הצדיק

האדם יש לו בחירה וצריך לשום אל לבו שהוא פשה או בד מחמת שכבר נתרחק כל כך עד שכמעט אין לו דעת להבין שנאבד ונתרחק מהצדיק,

אבל אף על פי כן כל זמן אשר הוא חי ומרגיש בעצמו איזה חיות כל שהוא צריך לצעק, על כל פנים זה בעצמו תעיתי פשה אבד', עד שאין לי דעת כלל להיכן נאבדתי ונתרחקתי מבעל האבדה, אבל אני מבקש ומתחנן 'בקש עבדך וכו'', הינו בקש אתה את עבדך עד שתמצאני, כי אני נתרחקתי כל כך עד שאין בי דעת כמו שה אובד.

כשיצעק ויתחנן כך באמת כמה פעמים יהיה נחשב גם כן שמבקש ומחפש את הצדיק ואז יזכה למצאו, כי רחמי ה' יתברך ורחמי הצדיקים אמתיים אינם כלים לעולם. 6

אינה באה בשלמות פי מערכת
במחשבות מקלקלות הרבה
וכו' שבודאי אינה ראויה לעלות, אף על פי
כן זהו המעלה של בחינת תפלה לענין שהיא
באה חצייה, כי איך שהיא הקדוש ברוך הוא
מרחם ומקבלה, מאחר שמרגיש עניונו
ומתגבר להתפלל ולשוח איך שיכול מתוך
מרירות דמרירות עניונו ודלותו וכו'...
כי דיקא תפלה ושיחה ענינה ודלה פזאת מגעת
עד אין קץ מסוף העולם ועד סופו וכו', מאחר
שמתיחזק מגריעות ועניויות הדעת פנה לעק
ולהתחנן עדין לפני ה' יתברך. כי זה יקר מאד
אצל ה' יתברך. והוא סוד שאי אפשר להשיג
עד היכן רחמינו מגיעים כל זמן שאינו מתיאש
עצמו מהעצקה ותפלה".²

הבחירה

הסיבה שהאדם יכול כל-כך להתרחק מהאור,
כל-כך לשכוח את נועם טעם אור האמת,
זה מחמת גודל כח הבחירה! לכן המתרחק
ומתבלבל ליבו הולך ונתעה עד אשר אין עוזר
רחמנא ליצלן.

"כי בדרך שאדם רוצה לילך וכו'. כי לבס
נתבלבל ונתעקם, שזהו בחינת ויכנע בעמל
לבס, עד אשר כשלו ואין עוזר, כי כשלו ונטו
מדרך האמת עד אשר אין עוזר להם לשוב
להשיג ארחות חיים, כי קשה להם לשוב
למצא הדרך האמת והישר, כי נתעו לדרכים
רעים מאד על ידי שצירו האור להפך ונטו
לדרך לא טוב.

...שתכף שהאדם נוטה מהדרך הישר יש
לו פמה וכמה דרכים נבוכים וכו'. וכל זה
מחמת בחינה הנ"ל, כי בדרך שאדם רוצה
לילך מוליכין אותו. ואין תקנה לזה כי אם
"ויצקו אל ה' בצר להם", כי זעקה מועלת
תמיד, כי צריך לשוב מהחשך והצלמות
ומבית אסוריו, לאסור ולקשר עצמו בקשר
אמניץ לה' לבדו לשוב למקור האחדות, לחזר
ולהמשיך האור משם ולצירו לטובה פנ"ל.
ואז; "ממצוקותיהם יושיעם", ויוציאם
מחשך וכו'".³

1. לשון התורה. 2. ליקוטי הלכות - או"ח - תפלת המנחה
א - 3. ליקוטי הלכות - יו"ד - יין נסך - ד. 4. לקוטי עצות
- תשובה. 5. ליקוטי הלכות או"ח - תפלת המנחה - ה.
6. לקוטי הלכות חו"מ - שלוחין - ה. 7. עונג שבת.

רבונו של עולם רבונו של עולם, כל הלשונות של תחנה ובקשה וצעקה וחרטה שבעולם, כולם הייתי צריך לצעוק כבר לפני
כמה שנים. ועתה אחר שהוספתי בכל יום ובכל שעה כמה וכמה חטאים ועונות ופשעים במחשבה דבור ומעשה, מה אוסיף
לדבר עוד, ומי יוכל לחדש דבורים יותר, מי ישום לי פה לדבר עוד כפי מה שאני צריך לדבר עתה. ובפרט שבאמת איני זוכה
לדבר בשלמות באמת אפילו הדיבורים שהייתי צריך לדבר, אם לא הייתי עושה כי אם חלק מאלף ורובה ממה שעשיתי, או
אוי אוי, מה אומר ומה אדבר ומה חילים אגבר. ככלב מת אני מונח לפניך, כטיט הנרוק אני נשפך לפניך, הרי אני לפניך מלא
בושה וכלמה, מלא חטאים ועונות ופשעים מכף רגל ועד ראש, מיום עמדי על דעתי עד היום הזה. עזור לתועה ונתעה בדרכים
נבוכים ומקולקלים ומחשבות מבלבלות כמוני היום, הורני הדרך האמת והעצה הנכונה, באופן שאזכה להגיע מהרה להדרך
הישר כרצונך הטוב באמת, ואזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולעבדך באמת ביראה ואהבה. (לקוטי תפילות ח"א - פ"ג - על התו')

קצ"ה - בצר הרחבת לו

ואף על פי שאנו רואים צרות פאלה בכל עת, אף על פי כן
צריכין להאמין שבודאי הכל לטובה וקצת רואים בעינינו מי
שמשים לבו לעצם הנפלאות שהשם יתברך עושה עמנו גם
עתה בכל דור על ידי גדולי הצדיקים שמקמימים אותנו בתקף
ההסתרה הזאת, כי בצר הרחבת לנו, שגם בעצם הצרה יש
במה הרחבות, (כמו שמבאר בסימן קצה). וכמו שאנו אומרים
שלוש פעמים בכל יום, ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובתיך שבכל עת וכו', הטוב כי לא כלו רחמיך וכו'.

(ליקוטי הלכות או"ח - תשעה באב ותעניות - ד)

צריך שתדע, שבכל הצרות והיסורין שבעולם יש בהם איזה
הרחבה, מלבד מה שמצפים שבחסדו יושיע ויבטל הצרה
לגמרי, אך גם בהצרה בעצמה בודאי יש בה איזה הרחבה.
ותסתכל על זה היטב ועל ידי זה תוכל לסבל ולקבל כל מה
שעובר עליך כל ימך באהבה ולא תתבהל משום דבר, ועל ידי
זה תוכל להתקרב אליו יתברך תמיד בכל מה שעובר עליך ועל
ידי זה יושיע לך השם יתברך.

(לקוטי עצות - סבלנות - על התו')

ואם אמנם האמת שבודאי צריכין לעק להשם יתברך בעת הצער, וגם להודיע להתלמיד חכם צערו שיבקש עליו רחמים, ובפרט אל
אביד כי מי נחוס עליך יותר ממני, אך אף על פי כן בכל פעם צעקתך שלא כראוי, כאלו חס ושלום כל העולם נפל עליך, וכאלו יסוריך
חס ושלום גדולים מכל בני העולם, לא כן בני חביבי כי צריכין לזכור מאד בכל פעם מה שכתוב על פסוק בצר הרחבת לי (בלקוטי א'
סימן קצ"ה) ובפרט לשמח את עצמך בכל פעם ממה שנוצלת לבלי להיות מתנגד חס ושלום על אמת פנה אשר הוא סמיכתנו ותקותנו
בזה ובבא לנצח, ולהסתכל מה יעשו החולקים בשעוברים עליהם צרות יותר מאלה במה יחיו עצמן, אם במה שמפנים חלונות
ושופכין דמים ורודפין נפשות ישראל בחנם כל דך,

בני חביבי צריך שתשים לבך שכל מה שאנו מדברים אין פונתנו לדבורים בלבד חס ושלום, כי אם לילך בזה ולהציל נפשו על ידי זה,
בפרט בעת צרה חס ושלום שמא צריכין להכריח עצמו למצא הרחבה בתוך כל הדחקות והיסורים שבעולם, כי אדם לעמל יולד וכו',
וכבר דברנו בזה הרבה. ואני חוזר על כל הצדדים בכל פעם, ואיני מוצא שום חיות ותקנה ומנוס והצלה בכל מה שעובר על האדם
בזה העולם כי אם כח הצדיק האמת, כי אלמלא מלחא לא הוי עלמא יכול למסבל מרירותא וכו', מה גדלו חסדי ה' ונפלאותיו עלינו
שזכינו להנצל מלהיות מתנגד על טוב אמת פנה, שהוא הממתיק כל המרירות וכו' והוא סמיכתנו ותקותנו לנצח.

(עלים לתרופה - קע"ו)

קצ"ג - המחשבה יש לה תוקף גדול

צריך לומר קריאת שמע במסירת נפש על קדוש השם, הינו שיציר במחשבתו כל הארבע מיתות בית דין כאלו סוקלין ושורפין אותו
וכו', ויציר המיתה במחשבתו במחשבה חזקה כל כך, עד שירגיש צער המיתה ממש בשביל קדושת שמו יתברך כי המחשבה יש לה
תוקף גדול. ויכולין על ידי שמצירין במחשבתו המיתה להרגיש צער המיתה ממש. ומי שרוצה להתנהג כך, צריך לדקדק שלא ישאר
שם בעת שמרגיש, שקרוב שתצא נפשו, שלא ימות בלא עתו, חס ושלום.

(לקוטי עצות - קדושה - על התו')

לזכרון לרבינו

כל תקוננו עתה הוא על ידי ראש השנה, שאנו צריכין להתקבץ תרבה נפשות בראש השנה אל צדיקי אמת שהם שרשי נפשות ישראל באמת, שהם יכולין לעשות ראש השנה שעל ידי זה נתתקן הכל אמן ואמן.

(ליקו"ה יו"ד - ערלה ד' - ד')

ועל פי הנ"ל מבואר שאלו הכ"א יום הם ימים טובים גדולים מאוד אך בעונותינו הרבים עדיין אין אנו ראויים להם וטוביהו גניז בגווייהו. ואי"ה כשנזכה במהרה בימינו לעשות תשובה ומעש"ט לזכך החומר ולהעביר זוהם הזהב אז יתגלה רב טוב הצפון כי אז נהיה ראויים לכל הברכות ושועות טובות מצד הדין, ואז יהיו הכ"א ימים טובים גדולים ונוראים אשר אין להעריך והם מקוריים שרשיים לכל הכ"א ימים טובים שאנו עושים בזה"ז. ועל כולם יהיה ט' באב למועד יותר גדול. ולזה אנו קורין פרשת פנחס אשר כל המועדות כתובים בו בימים האלו כי מהם נמשכים כל המועדות והמשכיל יבין כל זה.

(אוהב ישראל - פנחס)

פרשת-השבוע

למה קורין פרשת פנחס בשבת בין המצרים?

דאיהו בחי' זהב ואיהו בחשיבות יותר מהכסף. אך זוהם הזהב הוא קשה מאוד, ר"ל דאינון דינן קשיין. אבל טוביה גנוז בגווייה ולעתיד לבוא יהיו ראויים לכל הטובות והברכות והישועות מצד הדין ולכך גנוז לעתיד לבא

וחורבן הבית היו בטי' באב. ואות ט בכתובה אשורית ראשו כפול לתוכו לרמז כי טוביה גניז בגווייה. וזהו ט' אב. היינו שהוא יהיה לעתיד לבוא אב וראש לכל המועדות כולם. אך עתה בעת הגלות טוביה גניז בגווייה. והכ"א יום שבין המצרים הם מספר שם הק' יב"ט. היוצא משם אהי"ה הקדוש ולכך כל הטובות והברכות הם בבחי' עתידים להיות לעתיד לבא וזהו השם הכתוב אצל משה רבינו ע"ה: ותמונת ה' יב"ט".

למה קורין פרשת פנחס בשבת בין המצרים ברוב השנים, אשר כל עיקרי המועדים כתובים בפרשה זו? וע"כ לא דבר ריק הוא. אך ככוונה מכוונת עשו חז"ל זה ברוח קדשם. אמנם י"ל בהעיר לב ושום שכל, דאלו הכ"א יום שבין י"ז בתמוז לט' באב הם מקוריים ושרשיים לכל המועדות של השנה שהם בכללן ג"כ כ"א יום. היינו שבת ור"ח, ז' ימי הפסח, יום חג השבועות, ב' ימים של ר"ה, יוה"כ, ח' ימי חג הסוכות. וסימנך "א"ך טוב לישראל" ואלו הכ"א יום שבין המצרים הם מקוריים שרשיים להם.

דהנה כתיב "מה רב טובך אשר צפנת ליריאך". ואיהו הרב טוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא. כי ראה שאין העולם כדאי לו ולכך גנוז לעתיד לבוא. וזה הרב טוב בא מסטרא דצפון

סיפור

לראות אך-טוב!

בתוך כך הגיע אל אותה עיר הרב הצדיק מאפטע ונכנס גם הוא אל אותו הפונדק. סיפרו לו אנשי הבית את אשר התרחש זה מכבר ואת המופתים שהראה הרב ר' אהרן משה לעיניהם, קרא הרב מאפטע לר' אהרן משה ואמר לו: "ר' אהרן משה, אתם התחלתם להיות חוזה? ענהו ר' אהרן-משה: "מה אעשה ואני רואה כל זאת ממש בעין גשמית ואיך אפשר ליכנס לבית שיש שם ע"ז או לברך את הערל?"

ענה לו הרב מאפטע: "ר' אהרן-משה! כשהייתי בילדותי ראיתי אז יותר ממכם! דהיינו כשבא איש אחד לביתי ראיתי בכמה גלגולים הוא עבר ומה פגם בכל גלגול ומה תיקן בו! אך כאשר ראיתי שלא כשר הדבר שאנחנו רואים על יהודים דברים לא טובים, העתרתי לפני הקב"ה שיקח זאת מאיתנו ויעתר לנו בתפילתינו ומאז והלאה כאשר מגיע אלי איש מרחוק עיננו רואים את כל הנ"ל (כלומר מה פגם וכד') אך כאשר הוא בא ועומד לפנינו אין אנו רואים כלל שום דבר רע עליו, רק כל התיקונים וכל המעשים טובים שעשה בכל הגלגולים! ועתה איעצכם, העתירו גם-כן אל ה' שיקח ממכם החזיון הזה"

ציית הרב ר' אהרן-משה לרב מאפטע התפלל כל זאת לפני ה' ותפילתו התקבלה.

הרב הצדיק ר' אהרן משה תלמידו של הרב הצדיק המגיד מלובלין, נסע פעם לדרכו. והנה הגיע לשעריו של פונק אחד, הוא נעמד על מפתן הבית, נמנע מלהכנס פנימה והחזיר פניו לאחוריו. בעל הבית שכבר התרגש עד מאוד בראותו צדיק בא בשערי אכסנייתו השתומם והתאכזב נוראות. "מה פסול מצא הצדיק בביתי?" שאל את הצדיק בצער. ענה הרב ואמר כי בבית מצוי דבר מה של עבודה-זרה(!) בהלה וחלחלה תקפו את בעל-הבית והוא הסתער על כל חדרי האכסניה תר ומחפש את דבר הטומאה המצוי בה. ואמנם, ראו כל הנוכחים את עיניו הצופיות של הרב, כי אכן נמצא טמון בתקרת הבית איזה ע"ז, מיד ביערוהו מן הבית ורק אז נכנס הצדיק.

באחד מחדרי האכסניה היתה אישה אחת עם בנה, נער כבן שתיים-עשרה, והיא מיהרה בלב מלא שמחה לבקש ברכה מהרב. הרב הניח את ידיו על ראש הנער לברכהו, אך מיד השמיט והסיר את ידיו באמרו: "אינני רוצה לברך את הערל". נענתה מיד האישה והסבירה כי לא מרשעות חס ושלום לא נימול הילד, אלא מפני שמתו אחיו מחמת מילה והוא פטור מן המילה על פי הדין. כאשר ראו אנשי הבית את שני האותות שהראה הרב, היתה התפעלותם רבה עד מאוד.

לקוטי מוהר"ן

תורה ר"ח - צופה רשע לצדיק

"צופה רשע לצדיק וכו'" (תהילים ל"ז)
למילה "צופה" שני פירושים:

א. "שומר" (שומר העיר נקרא צופה) הרדיפות שהרשע רודף את הצדיק הם כמו שמירה על הצדיק שלא יפול בגשמיות.

ב. "מכסה"- (מלשון ציפוי)

כאשר רשע חולק על הצדיק הוא גורם לכך שהצדיק יהיה מוסתר ומכוסה ושהצדיק לא יתפרסם יותר מדי, כי לא כל אחד ראוי וזכאי להתקרב לצדיק. אך הרשעים החולקים רוצים להסתיר את הצדיק לגמרי חס ושלום, אבל (בפס' אח"כ כתוב): "ה' לא יעזבנו בידו" ה' ית' לא עוזב את הצדיק. ולכן הרשעים לא יצליחו להסתירו לעולם!

